

Konradmiral Czesław DYRCZ
Dowództwo Marynarki Wojennej RP

PODSTAWY PRAWNE FUNKCJONOWANIA POLSKIEJ SŁUŻBY HYDROGRAFICZNEJ

Działalność polskiej służby hydrograficznej normują krajowe dokumenty prawne, międzynarodowe akty prawne ratyfikowane przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oraz dokumenty próżnych szczebli organizacji i instytucji międzynarodowych, będące niejednokrotnie specjalistyczną dokumentacją wykonawczą służby. Niniejszy artykuł jest próbą zebrania obowiązujących aktów prawnych, na których oparta jest działalność służby hydrograficznej na obszarach morskich naszego kraju oraz wskazaniem luki w braku uregulowań, jaką w przedmiotowej dziedzinie należałoby niezwłocznie zapełnić.

1. KRAJOWE AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE SŁUŻBY HYDROGRAFICZNEJ

W dniu 3 maja 1967 r. sporządzona została w Monako Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, którą Polska uznała, przyjęła i ratyfikowała 15 września 1972 r. (Dz. U. z 1973 r. Nr 11, poz. 78). Konwencja stwierdza, iż w czerwcu 1921 r. zostało utworzone Międzynarodowe Biuro Hydrograficzne mające na celu przyczynienie się, aby nawigacja na całym świecie stała się łatwiejsza i bezpieczniejsza przez udoskonalenie map morskich i dokumentów nautycznych, oraz Strony niniejszej Konwencji kontynuować będą na międzynarodowej arenie swoją współpracę w dziedzinie hydrografii. Konwencja, będąca umową międzynarodową, pociąga za sobą określone rozwiązania organizacyjne, zadania i zobowiązania w dziedzinie wzajemnej kooperacji umawiających się Stron.

Zasadniczym dokumentem prawnym normującym działalność współczesnej służby hydrograficznej na obszarach morskich RP jest *Ustawa z dnia 17 listopada 1994 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej*. Ustawa ukazała się w Dzienniku Ustaw z dnia 27 stycznia 1995 r. nr 7 pod poz. 31. W Art. 3 powyższej ustawy zapisano: „*Zadania państwowej morskiej służby hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego w zakresie hydrografii i kartografii morskiej wykonuje Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej*”. Powyższy zapis ustawowy umiejscowił Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej poprzez określenie zadania państwowej morskiej służby wraz z zakresem dziedzinowym jej funkcjonowania. Zgodnie z Art. 4 powyższej ustawy utraciła moc *Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o państwowej morskiej służbie hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego* (Dz. U. z 1991 r. Nr

32. poz. 132), a co za tym idzie zakończeniu uległa działalność, utworzonego w 1991 r., Biura Hydrograficznego Rzeczypospolitej Polskiej (BHRP).

Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (tekst jednolity Dz. U. z 2003 r., Nr 153, poz. 1502) określa w poszczególnych artykułach następujące zadania dla Ministra Obrony Narodowej oraz Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej związane z zabezpieczeniem hydrograficznym:

- Art. 3.2 stwierdza, iż Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, ustanawia, w drodze rozporządzenia, strefy zamknięte dla żeglugi i rybołówstwa na morskich wodach wewnętrznych oraz na morzu terytorialnym, jeżeli wymagają tego potrzeby obronności lub bezpieczeństwa państwa i z tych samych względów poza morskimi wodami wewnętrznymi i morzem terytorialnym, ustanawia strefy niebezpieczne dla żeglugi i rybołówstwa. W rozporządzeniu uwzględniane są w szczególności terminy uznania strefy za niebezpieczną oraz wskazywane są dokładne współrzędne geograficzne tej strefy. Postanowienie powyższego artykułu znajduje wykonanie w Rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 lipca 2005 r. w sprawie stref zamykanych dla żeglugi i rybołówstwa na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1216);
- Art. 6.3 mówi, że Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, określa przepływ okrętów wojennych obcych państw przez polskie morze terytorialne oraz warunki wejścia na polskie morskie wody wewnętrzne. Postanowienie powyższego artykułu zrealizowane zostało w Rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 czerwca 19992 r. w sprawie przepływu okrętów wojennych obcych państw przez polskie morze terytorialne oraz warunków wejścia tych okrętów na polskie morskie wody wewnętrzne (Dz. U. z dnia 15 lipca 1992 r. Nr 54, poz. 264; zm. Dz. U. z 2004 r. nr 195, poz. 2012). Rozporządzenie bezpośrednio nie przywołuje Służby Hydrograficznej Marynarki Wojennej, czy Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej, jednakże w § 7.3 pkt. 1) mówi o wyznaczonych trasach przepływu, trasach powszechnie uczęszczanych przez statki morskie albo trasach każdorazowo wyznaczanych przez dowódcę jednostki pływającej lub organ Marynarki Wojennej. Powyższe zadanie jest właściwe między innymi dla Biura Hydrograficznego. Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej w § 8 wskazuje, że miejsce postoju okrętów wojennych obcych państw na polskich wodach wewnętrznych ustala organ Marynarki Wojennej. To zadanie jest również właściwym dla BHMW;
- Art. 10.1 stanowi, *jeżeli jest to konieczne ze względów na bezpieczeństwo żeglugi, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć na morzu terytorialnym trasy przepływu, systemy rozgraniczenia ruchu*

- i zgłaszania pozycji statku, a także określić sposób sprawowania kontroli ruchu statków w tym systemie. Natomiast Art. 10.2 zawiera stwierdzenie, iż trasy przepływu i systemy rozgraniczenia ruchu uwidacznia się na mapach morskich. Jest to zadanie właściwe dla Biura Hydrograficznego;*
- Art. 25 mówi o tym, że *informacje o budowie sztucznych wysp, ustawianiu konstrukcji i urządzeń, ustanowieniu wokół nich stref bezpieczeństwa, jak również całkowitej lub częściowej likwidacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń są podawane do publicznej wiadomości w urzędowych publikacjach Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej. Powyższe zadanie jest zadaniem właściwym Biura Hydrograficznego;*
 - Art. 35.2 stanowi, iż *pozwolenie na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości wydawane jest na wniosek zainteresowanych podmiotów, w uzgodnieniu z komendantem Morskiego Oddziału Straży Granicznej oraz wojewódzkim konserwatorem zabytków właściwym dla siedziby urzędu morskiego oraz po zasięgnięciu opinii szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej. Postanowienie powyższego artykułu znajduje wykonanie w Rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 sierpnia 2005 r. w sprawie uzyskania pozwoleń na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości (Dz. U. z dnia 9 września 2004 r. Nr 197, poz. 2025). W § 3.1 zawarte są wytyczne dla dyrektora właściwego urzędu morskiego, który po otrzymaniu wniosku, przesyła go niezwłocznie do uzgodnień z komendantem Morskiego Oddziału Straży Morskiej i wojewódzkim konserwatorem zabytków właściwym dla siedziby urzędu morskiego oraz do zaopiniowania przez Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej;*
 - Art. 45.3 stwierdza, że *Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia, granice portów wojennych, z uwzględnieniem w szczególności wymogów obronności oraz wskazaniem dokładnych współrzędnych geograficznych tych portów. Zadanie dotyczące wskazania dokładnych pozycji geograficznych portów wojennych jest zadaniem właściwym realizowanym przez służbę hydrograficzną Marynarki Wojennej, pomimo iż ta nie jest w ustawie przywołana;*
 - Art. 46 jest istotną dla służby hydrograficznej i Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej częścią przedmiotowej ustawy, gdyż mówi o zakresie i formie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną. Artykuł ma brzmienie: *Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi w drodze rozporządzenia, zakres i formy współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną w zakresie wymienionym w art. 42 oraz w zakresie hydrografii i kartografii morskiej. Art. 42 precyzuje sprawy leżące w zakresie funkcjonowania organów administracji morskiej jako administracji rządowej związanej z korzystaniem z morza w zakresie*

unormowanym niniejszą ustawą i innymi ustawami. Postanowienia art. 46 znajdują wykonanie w Rozporządzeniu Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną (Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 850). Przedmiotowe rozporządzenie precyzuje współpracę urzędów morskich z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej w zakresie: prowadzenia badań hydrograficznych i pomiarów geodezyjnych; oznakowania nawigacyjnego dróg morskich, portów i przystani morskich; wyznaczania dróg morskich, red i kotwiczowisk oraz ustalania ich wielkości; opracowywania wydawnictw kartograficznych i nautycznych, w tym ostrzeżeń nawigacyjnych; współpracy międzynarodowej z zakresu hydrografii i oznakowania nawigacyjnego z Międzynarodową Organizacją Hydrograficzną (IHO) oraz Międzynarodowymi Stowarzyszeniami Zarządów Latarni Morskich (IALA) oraz budowy i utrzymania systemów radionawigacyjnych. Rozporządzenie w § 2.2 określa zadania Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej w ramach współpracy z urzędami morskimi, a w § 2.3 zadania służby oznakowania nawigacyjnego urzędów morskich w ramach współdziałania urzędów morskich z Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej. Urzędy morskie i Biuro Hydrograficzne Marynarki Wojennej zgodnie z § 2.4 współpracują w zakresie bezpieczeństwa żeglugi oraz funkcjonowania systemu oznakowania nawigacyjnego na polskich obszarach morskich oraz prowadzą systematyczną wymianę wyników prowadzonych przez siebie prac geodezyjnych i hydrograficznych. Rozporządzenie stanowi podstawę opracowania przez urzędy morskie rocznych planów współpracy między innymi z Marynarką Wojenną w zakresie określonym rozporządzeniem;

Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej ponad powyżej przytoczone artykuły stanowi o innych zadaniach Ministra Obrony Narodowej, które bezpośrednio nie dotyczą zagadnień związanych z hydrografią i kartografią morską, lecz mówią o działaniach związanych z opiniowaniem planowania zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej (Art. 23.2 i Art. 37.1), opiniowaniem granic pasa technicznego (Art. 36.5) oraz sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem przepisów ustawy w ramach inspekcji morskiej (Art. 50.4). W celu realizacji postanowień ustawy przez Ministra Obrony Narodowej Biuro Hydrograficzne może zostać wskazane jako wykonawca określonych czynności związanych z zakresem działania jako instytucji podległej resortowi Obrony Narodowej.

W tabeli 1 zebrano obowiązujące krajowe akty prawne (konwencja, ustawy i rozporządzenia) dotyczące hydrografii i kartografii morskiej oraz dokumenty bezpośrednio z powyższymi dziedzinami związane. Stan faktyczny aktualności dokumentów na 10.01.2007 r.

Tabela 1.

KRAJOWE AKTY PRAWNE DOTYCZĄCE HYDROGRAFII

L.p.	Nazwa aktu prawnego	3.	Uwagi
1.	2.	3.	4.
1.	Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, sporządzona w Monako dnia 3 maja 1967 r.	Dz. U. z dnia 14 kwietnia 1973 r. Nr 11, poz. 78	
2.	Ustawa z dnia 17 listopada 1994 r. o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej	Dz. U. z dnia 27 stycznia 1995 r. (Dz. U. 95.7.31)	
3.	Ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej	Dz.U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502; zm. Dz. U. z 2003 r. Nr 170, poz. 1652; zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41; zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 895; zm. Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703; zm. Dz. U. z 2005 r. Nr 203, poz. 1683	
4.	Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną	Dz. U. z 1999 r. Nr 75, poz. 850	
5.	Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 lipca 2005 r. w sprawie stref zamykanych dla żeglugi i rybołówstwa na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej	Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1216	
6.	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 24 sierpnia 2004 r. w sprawie uzyskiwania pozwoleń na przeszukiwanie wraków statków lub ich pozostałości	Dz. U. z 2004 r. Nr 197, poz. 2025	
7.	Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 24 czerwca 1992 r. w sprawie przepływu okrętów wojennych obcych państw przez polskie morze terytorialne oraz warunków wejścia tych okrętów na polskie morskie wody wewnętrzne	Dz. U. z dnia 15 lipca 1992 r. Nr 54, poz. 264; zm. Dz. U. z 2004 r. nr 195, poz. 2012	
8.	Rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać morskie budowle hydrotechniczne i ich usytuowanie	Dz. U. z 1998 r. Nr 101, poz. 645	

(Opracowanie własne na podstawie Dzienników Ustaw).

2. UREGULOWANIA PRAWNE ORGANIZACJI I INSTYTUCJI MIĘDZYNARODOWYCH DOTYCZĄCE SŁUŻBY HYDROGRAFICZNEJ

W swojej statutowej działalności organizacje i instytucje międzynarodowe takie jak: Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ), Międzynarodowa Organizacja Morska (IMO), Międzynarodowa Organizacja Hydrograficzna (IHO), Unia Europejska (EU) i Komisja Helsińska (HELCOM) w uzależnieniu od stopnia szczegółowości i zaangażowania specjalistycznego, zajmują się problematyką dotyczącą służby hydrograficznej.

2.1 Uregulowania prawne ONZ dotyczące służby hydrograficznej

Podstawowym dokumentem prawnym Narodów Zjednoczonych, w dziedzinie kompleksowego wykorzystania mórz i oceanów oraz ustanowienia ram prawnych działalności państw na tych obszarach, jest *Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (United Nations Convention on the Law of the Sea)* z 10 grudnia 1982 roku, nazywana często *Konwencją dla mórz i oceanów*. Konwencja zapewnia uniwersalne ramy prawne dla racjonalnego zarządzania zasobami morskimi i ich zachowania dla przyszłych pokoleń oraz stanowi zasadniczy instrument dla promowania zrównoważonego i pokojowego wykorzystania mórz i oceanów. Powyższy dokument jest podstawą prowadzenia międzynarodowej współpracy i wysiłków organizacji międzynarodowych IMO i IHO oraz wszystkich służb hydrograficznych, w sprawach mórz i oceanów.

Narody Zjednoczone podczas 53. Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ (listopad 1998 r.) przyjęły Rezolucję A 53/32 *Oceany i Prawo Morza (Oceans and the Law of the Sea)*, w której to Artykule 21 powiedziano o służbie hydrografii w następujący sposób:

„Zgromadzenie Ogólne zaprasza Państwa do współpracy w prowadzeniu badań hydrograficznych i dostarczaniu informacji nautycznej dla celów zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi, jak również dla zapewnienia jak największej jednolitości map morskich i publikacji nautycznych, a także do koordynacji swojej działalności, tak, aby informacja hydrograficzna i nawigacyjna była dostępna w skali światowej”.

Artykuł 21 Rezolucji ONZ 53/32 wyraża zaproszenie oraz wręcz zachętę, kierowaną przez Narody Zjednoczone do społeczności międzynarodowej, w celu współpracy, poczynając od prowadzenia badań hydrograficznych, poprzez upowszechnianie informacji nautycznej, po zapewnienie jednolitości map morskich i pomocy nawigacyjnych, tak ażeby zapewnić bezpieczeństwo żeglugi. ONZ wskazuje kierunek działań koordynacyjnych upowszechniających w skali światowej informacje hydrograficzną i nautyczną. Jednolitość wydawnictw nautycznych powinna bazować na standardach wypracowywanych i przyjmowanych przez Międzynarodową Organizację Hydrograficzną.

Rezolucja A/RES/40 z 2003 r. Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiera następujące stwierdzenia i rekomendacje wypracowane przez 4. spotkanie

specjalnego forum ekspertów do spraw morskich UNICIPOLOS (United Nations Open-ended Informal Consultative Process on Oceans and the Law of the Sea):

- przyjmuje się z zadowoleniem wysiłki IHO i jej komisji regionalnych dla wspierania działań zachęcających państwa do wstąpienia do IHO, poszukiwania wystarczających środków na funkcjonowanie serwisów hydrograficznych oraz badanie możliwości bliższej współpracy z sektorem prywatnym;
- zachęca się IHO i IMO do kontynuowania wysiłków dla koordynacji i przyjęcia wspólnych zasad polityki wzmocnienia procesów transformacji do standardów elektronicznych map nawigacyjnych (ENC) i zwiększenia światowego pokrycia akwenów, dla których w pełni dostępna jest wiarygodna informacja hydrograficzna;
- popiera się zwiększenie wysiłków dla budowania możliwości technicznych służb hydrograficznych krajów rozwijających się poprzez zwiększanie ich zdolności do produkcji map i pomocy nawigacyjnych.

Rezolucja A/RES/54/33 z 24 listopada 1999 r. (*Results of the Review by the Commission on Sustainable Development of the sectoral theme of "Oceans and Seas"; international coordination cooperation*) i Rezolucja A/RES/58/240 z 23 grudnia 2003 r. (*Oceans and The Law of the Sea* dotyczą m. in. współpracy i międzynarodowej koordynacji działalności w dziedzinie oceanów i mórz, roli IHO i jego komisji regionalnych w odniesieniu do bezpieczeństwa nawigacji i życia na morzu oraz wzmoczenia współpracy, prowadzenia asysty technicznej i rozwijania służb hydrograficznych).

W tabeli 2 zebrano wybrane obowiązujące akty prawne (rezolucje) Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące hydrografii. Stan faktyczny aktualności dokumentów na 10.01.2007 r.

Tabela 2.

WYBRANE AKTY PRAWNE ORGANIZACJI NARODÓW ZJEDNOCZONYCH DOTYCZĄCE HYDROGRAFII

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
1.	<i>Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza (United Nations Convention on the Law of the Sea) z 10 grudnia 1982 roku</i>	Podstawowy dokument prawny w dziedzinie kompleksowego wykorzystania mórz i oceanów oraz ustanowienia ram prawnych działalności państw na tych obszarach	
2.	<i>Rezolucję A/RES/53/32 Oceanów i Prawo Morza (Oceans and the Law of the Sea) z 1998 r.</i>	Artykuł 21 dotyczy współpracy i koordynacji w prowadzeniu badań hydrograficznych i jednolitości map morskich i publikacji nautycznych	

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
3.	Rezolucja A/RES/40 z 2003 r.	Zawiera stwierdzenia i rekomendacje wypracowane przez 4. spotkanie specjalnego forum ekspertów do spraw morskich UNICIPOLOS (<i>United Nations Open-ended Informal Consultative Process on Oceans and the Law of the Sea</i>)	
4.	Rezolucja A/RES/54/33 z 24 listopada 1999 r. (<i>Results of the Review by the Commission on Sustainable Development of the sectoral theme of "Oceans and Seas"; international coordination cooperation</i>)	Rezolucja dotycząca m. in. współpracy i międzynarodowej koordynacji działalności w dziedzinie oceanów i mórz	
5.	Rezolucja A/RES/58/240 z 23 grudnia 2003 r. (<i>Oceans and The Law of the Sea</i>)	Rezolucja dotycząca m. in. roli IHO i jego komisji regionalnych w odniesieniu do bezpieczeństwa nawigacji i życia na morzu oraz wzmożenia współpracy, prowadzenia asysty technicznej i rozwijania służb hydrograficznych	

(Opracowanie własne).

2.2 Uregulowania prawne IMO dotyczące służby hydrograficznej

Zasadniczym dokumentem prawnym Międzynarodowej Organizacji Morskiej, dotyczącym całokształtu spraw związanych z bezpieczeństwem morskim, jest zawarta przez Zgromadzenie IMO w 1974 r. *Międzynarodowa Konwencja Bezpieczeństwa Życia na Morzu (International Convention for the Safety of Life at Sea – SOLAS)*. Do powyższego dokumentu odwołują się rezolucje stanowiące przez zgromadzenie i komitety tematyczne organizacji.

Międzynarodowa Organizacja Morska podczas 73. spotkania Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu (MSC – *Maritime Safety Committee*) przyjęła nową treść Prawidła 9 Rozdziału V *Międzynarodowej Konwencji Bezpieczeństwa Życia na Morzu (SOLAS)*, dotyczące służb hydrograficznych, które to otrzymało następujące brzmienie:

Prawidło 9

- 1) *Układające się rządy podejmują działania skierowane na zbieranie i tworzenie danych hydrograficznych i publikacji, rozpowszechnianie i utrzymywanie w stanie aktualności wszystkich informacji nautycznych, niezbędnych do prowadzenia bezpiecznej nawigacji.*

- 2) *W szczególności, układające się rządy podejmują działania skierowane na współpracę, na tyle na ile jest to możliwe, w zakresie tworzenia następujących serwisów nautycznych i hydrograficznych, w sposób najbardziej odpowiedni dla wspomagania prowadzenia nawigacji:*
 - *Zapewnić, iż pomiary hydrograficzne są prowadzone, na ile jest to możliwe, w sposób adekwatny do wymagań bezpiecznej nawigacji;*
 - *Przygotowywać i wydawać mapy morskie, locje, spisy światel, tablice pływów i innych publikacji nautycznych tam, gdzie znajdują zastosowanie, spełniając potrzebę prowadzenia bezpiecznej nawigacji;*
 - *Rozpowszechniać wiadomości żeglarskie w celu utrzymywania morskich i publikacji nautycznych, na ile jest to możliwe, w stanie aktualności;*
 - *Dostarczać środki zarządzania danymi w celu wspierania tych serwisów.*
- 3) *Układające się rządy podejmą działania w celu zapewnienia największej z możliwych jakości map i publikacji nautycznych oraz uwzględnią tam, gdzie jest to możliwe, odnośne międzynarodowe rezolucje i zalecenia.*
- 4) *Układające się strony podejmą przedsięwzięcia zmierzające do skoordynowania ich działań, w stopniu największym z możliwych, dla zapewnienia, na ile to tylko możliwe, iż informacje hydrograficzne i nautyczne będą dostępne, wiarygodne i jednoznaczne, w skali ogólnoswiatowej oraz na czas.*

Postanowienia Prawidła 9 zobowiązują Państwa Członkowskie IMO do prowadzenia szeroko pojętej działalności hydrograficznej, poczynając od realizacji badań hydrograficznych, tworzenia baz danych, wydawania morskich map nawigacyjnych i publikacji nautycznych, rozpowszechniania wiadomości żeglarskich, aż po podejmowanie przedsięwzięć koordynujących działania mające na celu dostępność, wiarygodność i jednoznaczność informacji hydrograficznej i nautycznej. Szczególne znaczenie zostało nadane współpracy międzynarodowej stron umawiających się w zakresie zabezpieczenia nawigacyjnego i hydrograficznego. Komitet Bezpieczeństwa Morskiego (MSC – Maritime Safety Committee) Międzynarodowej Organizacji Morskiej zawarł powyższą problematykę w Liście Okólnikowym MSC/Circ.1118 z 27.05.2004 r. uzupełnioną danymi o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

Zgromadzenie IMO przyjęło kilka dziedzinowych rezolucji związanych ze zbieraniem i przekazywaniem danych hydrograficznych - Rezolucje A. 532 (13) i A.958 (23), funkcjonowaniem regionalnych komisji hydrograficznych i grup kartograficznych – Rezolucja A.580 (23), planem i pracą Światowego Systemu Ostrzeżeń Nawigacyjnych (World-wide Navigational Warning Service), systemu NAVTEX oraz innych. Natomiast Komitet Bezpieczeństwa Morskiego przyjął szereg rezolucji i listów okólnikowych, które związane tematycznie były z działaniem służb hydrograficznych, zasilaniem systemów w informacje nautyczne (ostrzeżenia nawigacyjne, wiadomości żeglarskie i inne) oraz elektronicznymi mapami nawigacyjnymi. Szczęólnego znaczenia w ostatnim czasie nabral problem

braków w sondażach hydrograficznych i pokrycia mapami nawigacyjnymi tych obszarów oraz wpływ tych czynników na bezpieczeństwo nawigacyjne i ochronę środowiska. Problematyka poruszona została w Liście Okólnikowym Komitetu Bezpieczeństwa Morskiego MSC/Cir. 1179 z 24.05.2005 r. przy współdziałaniu Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej.

W tabeli 3 zebrano obowiązujące wybrane akty prawne (konwencja, rezolucje i listy okólnikowe) Międzynarodowej Organizacji Morskiej dotyczące hydrografii i kartografii morskiej. Stan faktyczny aktualności dokumentów na 10.01.2007 r.

Tabela 3.

WYBRANE AKTY PRAWNE MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI MORSKIEJ DOTYCZĄCE HYDROGRAFII

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
1.	Międzynarodowa Konwencja Bezpieczeństwa Życia na Morzu (<i>International Convention for the Safety of Life at Sea – SOLAS</i>)	Prawidło 9 Rozdziału V dotyczące działalności służb hydrograficznych	73. spotkanie Komitetu Bezpieczeństwa na Morzu (MSC – <i>Maritime Safety Committee</i>)
2.	Rezolucja A.532(13) – <i>Collecting and forwarding of hydrographic data</i>	Rezolucja dot. zbierania i przekazywania danych hydrograficznych	Rezolucja została odwołana przez rezolucję A.958(23)
3.	Rezolucja A.580(14) – <i>Regional hydrographic commissions and regional charting groups</i>	Rezolucja dot. regionalnych komisji hydrograficznych i grup kartograficznych	
4.	Rezolucja A.958(23) – <i>Provision of hydrographic services</i>	Rezolucja dot. funkcjonowania służb hydrograficznych	Rezolucja uchyla Rezolucję A.532(13)
5.	Rezolucja A.381(X) – <i>Plan for establishment of world-wide navigational warning system</i>	Rezolucja dot. powstania światowego systemu ostrzeżeń nawigacyjnych	Rezolucja została zastąpiona przez Rezolucję A.419(XI)
6.	Rezolucja A.419 – <i>World-wide navigational warning service</i>	Rezolucja dot. światowego systemu ostrzeżeń nawigacyjnych	Rezolucja zastępuje Rezolucję A.381(X) i zostaje odwołana przez Rezolucję A.706(17)

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
7.	Rezolucja A.617(15) – <i>Implementation of the NAVTEX system as a component of the Word-wide navigational warning service</i>	Rezolucja dot. implementacji systemu NAVTEX	
8.	Rezolucja A.666(16) – <i>Word-wide Navigational warning system</i>	Rezolucja dot. światowego systemu ostrzeżeń nawigacyjnych	Rezolucja została odwołana przez Rezolucję A.815(19)
9.	Rezolucja A.706(17) – <i>Word-Wide Navigational Warning Service</i>	Rezolucja dot. światowej służby ostrzeżeń nawigacyjnych	Rezolucja odwołuje Rezolucję A.419(XI)
10.	Rezolucja A.815(19) – <i>Word-wide Navigational warning system</i>	Rezolucja dot. światowego systemu ostrzeżeń nawigacyjnych	Rezolucja zastępuje Rezolucję A.666(16) i zostaje odwołana przez Rezolucję A.953(23)
11.	Rezolucja A.815(19) – <i>Word-wide Navigational warning system</i>	Rezolucja dot. światowego systemu ostrzeżeń nawigacyjnych	Rezolucja zastępuje Rezolucję A.815(19)
12.	List MSC/Circ.123 z 17.03.1972 r.	<i>Proposal for Traffic Separation Schemes. Consultations with Hydrographic Offices</i>	
13.	List MSC/Circ.186 z 04.04.1975 r.	<i>Transmissions of Navigational Warnings In the Area of the English Chanel and North Sea</i>	
14.	List MSC/Circ.200 z 13.01.1976 r.	<i>Transmissions of Navigational Warnings In the Baltic Sea</i>	
15.	List MSC/Circ.222 z 05.05.1977 r.	<i>Plan for the Establishment of a Word-Wide Navigational Warning System</i>	
16.	List MSC/Circ.228 z 15.02.1978 r.	<i>Plan of the establishment of a Word-wide navigational system</i>	

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
17.	List MSC/Circ.233 z 09.05.1978 r.	<i>Amendments to plan for the establishment of a Word-wide navigational system</i>	
18.	List MSC/Circ.246 z 08.12.1978 r.	<i>Plan of the Establishment of a Word-wide Navigational System</i>	
19.	List MSC/Circ.364 z 01.08.1983 r.	<i>Amendments to Plan of the Word-Wide Navigational Service</i>	
20.	List MSC/Circ.420 z 21.02.1986 r.	<i>Implementation of the NAVTEX system as a component of the Word-wide navigational warning service</i>	
21.	List MSC/Circ.426 z 12.06.1986 r.	<i>NAVTEX Manual</i>	
22.	List MSC/Circ.426/Rev.1 z 25.10.1988 r.	<i>NAVTEX Manual</i>	
23.	List MSC/Circ.515 Systems z 13.04.1989 r.	<i>Provisional Performance Standards for Electronic Chart Display (ECDIS)</i>	
24.	List MSC/Circ.515/Add.1 Systems z 31.05.1991	<i>Provisional Performance Standards for Electronic Chart Display (ECDIS)</i>	
25.	List MSC/Circ.584 z 28.05.1992 r.	<i>MSI broadcast via SAFETYNET. Provision of Maritime Safety Information (MSI) via the International SAFETYNET System</i>	
26.	List MSC/Circ.636 z 27.06.1994 r.	<i>Word-wide navigational system - Validation criteria, procedures and means of measurement</i>	
27.	List MSC/Circ.637 z 27.05.1994 r.	<i>Performance standards for electronic chart display and information system (ECDIS)</i>	
28.	List MSC/Circ.640 z 27.05.1994 r.	<i>International SafetyNET Service</i>	

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
29.	List MSC/Circ.750 z 13.06.1996 r.	<i>Amendments to resolution A.706(17) - Word-Wide Navigational Warning Service</i>	
30.	List MSC/Circ.893 z 21.12.1998 r.	<i>Navigational warnings concerning operations endangering the safety of navigation</i>	
31.	List MSC/Circ.957 z 26.06.2000 r.	<i>Amendments to resolution A.706(17) - Word-Wide Navigational Warning Service</i>	
32.	List MSC/Circ.958 z 26.06.2000 r.	<i>Amendments to the NAVTEX Manual</i>	
33.	List MSC/Circ.1118 z 27.05.2004 r.	<i>Implementation of SOLAS Regulation V/9 – Hydrographic services</i>	
34.	List MSC/Circ.1122 z 24.05.2004 r.	<i>Adoption of the revised NAVTEX Manual</i>	
35.	List MSC/Circ.1179 z 24.05.2004 r.	<i>Deficiencies in Hydrographic Surveying and Nautical Charting Worldwide and their impact on safety of navigation and protection of the marine environment</i>	
36.	List MSC/Circ.1224 z 11.12.2006 r.	<i>Unified interpretations of SOLAS Charter V</i>	
37.	List MSC/Circ.1225 z 11.12.2006 r.	<i>Navigational warnings concerning operations endangering the safety of navigation</i>	

(Opracowanie własne).

2.3 Uregulowania prawne IHO dotyczące służby hydrograficznej

Podstawowym dokumentem prawnym, w oparciu o który funkcjonuje Międzynarodowa Organizacja Hydrograficzna (International Hydrographic Organisation – IHO) jest *Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej* sporządzona w Monako dnia 3 maja 1967 r. Dotychczas do Konwencji przystąpiło 69 krajów świata. W marcu 2000 roku państwa

członkowskie zatwierdziły *Plan Strategiczny (Strategic Plan)* określający misję, cel, zadania, korzyści i program działania Organizacji we współczesnych uwarunkowaniach. IHO wspiera i inspirowa regionalną działalność hydrograficzną.

Międzynarodowa Konferencja Hydrograficzna wydaje ogólne dyrektywy o funkcjonowaniu i pracy Organizacji, natomiast Międzynarodowe Biuro Hydrograficzne (International Hydrographic Bureau – IHB) posługuje się listami okólnikowymi we współpracy z państwami członkowskimi oraz wydaje dziedzinowe publikacje i standardy postępowania. Publikacje IHO dzielą się na: okresowe, periodyczne (*Periodical Publications*) - oznaczone literą P, batymetryczne (*Bathymetric Publikacions*) – litera B, specjalne (*Special Publications*) - litera S oraz różne i mieszane (*Miscellaneous Publications*) – litera M.

W tabeli 4 zebrano obowiązujące akty prawne oraz publikacje Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej dotyczące hydrografii i kartografii morskiej. Stan faktyczny aktualności dokumentów na 10.01.2007 r.

Tabela 4.

WYBRANE DOKUMENTY MIĘDZYNARODOWEJ ORGANIZACJI HYDROGRAFICZNEJ DOTYCZĄCE HYDROGRAFII

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
1.	Konwencja o Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej, sporządzona w Monako dnia 3 maja 1967 r.	Dz. U. z dnia 14 kwietnia 1973 r. Nr 11, poz. 78	
2.	Plan Strategiczny (<i>Strategic Plan</i>)	Zatwierdzony przez kraje członkowskie IHO w marcu 2000 r.	
3.	P – 1	<i>International Hydrographic Review</i>	
4.	P – 4	<i>Catalog of Publications</i>	
5.	P – 5	<i>IHO Yearbook</i>	
6.	P – 6	<i>Reports of Proceedings of the IH Conference</i>	
7.	P – 7	<i>IHO Annual Report</i>	
8.	B – 1	<i>GEBCO Sheets</i>	
9.	B – 2	<i>Catalog of IHO Bathymetric Plotting Sheets</i>	
10.	B – 4	<i>Information Concerning Recent Bathymetric Data</i>	
11.	B – 6	<i>Standardisation of Undersea Feature Names</i>	

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
12.	B – 7	<i>GEBCO Guidelines</i>	
13.	B – 8	<i>Gazetteer GEBCO Digital Atlas</i>	
14.	M – 1	<i>Basic Documents of the IHO</i>	
15.	M – 2	<i>National Maritime Policies and Hydrographic Services</i>	
16.	M – 3	<i>Resolutions of the IHO</i>	
17.	M – 4	<i>Regulations for INT Charts and Chart Specifications (supplemented by INT 1, INT 2 and INT 3)</i>	
18.	M – 5	<i>Standards of Competence for Hydrographic Surveyors</i>	
19.	M – 6	<i>Reference text for Training in Hydrography</i>	
20.	M – 8	<i>Standards of Competence for Nautical Cartographers</i>	
21.	M – 11	<i>Catalogue of INT Chart – Guidance for Regional Coordinators</i>	
22.	M – 12	<i>Standardization of List of lights and Fog Signals</i>	
23.	M – 13	<i>Manual on Hydrography</i>	
24.	M – 15	<i>List of Booklets on Chart Symbol</i>	
25.	S – 23	<i>Limits of Oceans and Seas</i>	
26.	S – 32	<i>Hydrographic Dictionary</i>	
27.	S – 44	<i>IHO Standards for Hydrography Surveys</i>	
28.	S – 47	<i>Training Courses in Hydrography and Nautical Cartography</i>	
29.	S – 51	<i>Technical Aspects of the UN Convention on the Law of the Sea</i>	
30.	S – 52	<i>Specifications for Chart content and display aspects of ECDIS</i>	
31.	S – 53	<i>World-Wide Navigational Warning Service Guidance Document</i>	
32.	S – 55	<i>Status of Hydrographic Surveying and Nautical Charting Worldwide</i>	

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
33.	S – 57	<i>IHO Transfer standard for Digital Hydrographic Data</i>	
34.	S – 58	<i>Recommended ENC Validation Checks</i>	
35.	S – 59	<i>Status of Hydrographic Surveying and Nautical Charting in Antarctica</i>	
36.	S – 60	<i>Handbook on Datum Transformations</i>	
37.	S – 61	<i>Product Specification for RNC</i>	
38.	S – 62	<i>ENC Producer Codes</i>	
39.	S – 63	<i>Data Protection Scheme</i>	
41.	S – 64	<i>IHO Test Data Sets for ECDIS</i>	
42.	S – 65	<i>ENC Production Guidance</i>	

(Opracowanie własne).

2.4 Uregulowania prawne Unii Europejskiej dotyczące służby hydrograficznej

Wypadki morskie na wodach terytorialnych Wspólnoty, zwłaszcza zdarzenie z udziałem tankowca „Erica”, wykazały potrzebę dodatkowego działania państw Unii Europejskiej w zapewnieniu wysokiego, jednolitego i skutecznego poziomu bezpieczeństwa na morzu oraz zapobieganiu zanieczyszczeniom powodowanym przez statki. W tym celu Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej Rozporządzeniem (WE) nr 1406/2002 z 27 czerwca 2002 r. ustanowił Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu (The European Maritime Safety Agency – EMSA). Powyższe rozporządzenie zostało zmienione Rozporządzeniem (WE) nr 724/2004 z dnia 31 marca 2004 r. po wypadku tankowca „Prestige”. Agencja zapewnia Państwom Członkowskim i Komisji Europejskiej potrzebną pomoc techniczną i naukową wspierającą właściwe stosowanie prawodawstwa wspólnotowego w zakresie bezpieczeństwa na morzu, zapobieganiu zanieczyszczeniom ze statków, monitorowania i oceny skuteczności podejmowanych środków. Rozporządzenie ponad to uzasadnia powołanie Agencji przyjęciem w dniu 12 grudnia 2002 r. przez Konferencję Dyplomatyczną Międzynarodowej Organizacji Morskiej szeregu zmian do *Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu (SOLAS)* oraz innych dokumentów dotyczących bezpieczeństwa na morzu. Stąd wynika zainteresowanie elementami hydrografii i zabezpieczenia hydrograficznego mających wpływ na bezpieczeństwo morskie.

W strategicznych celach na lata 2005-2006 Komisja Wspólnot Europejskich zwróciła uwagę na szczególną potrzebę określenia wszechstronnej polityki morskiej ukierunkowanej na rozwijanie gospodarki morskiej i pełnego potencjału działań związanych z morzem a zapewniających zrównoważoną ochronę środowiska. Mając powyższe na uwadze Komisja przedstawiła w dniu 7 czerwca 2006 r. *Przyszłą unijną politykę morską: europejska wizja oceanów i mórz* - Komunikat KOM (2006) 275 z dnia 7 czerwca 2006 r. i zdecydowała o przyjęciu *Zielonej Księgi (Green Paper)*. Księga stanowi stanowisko do przyszłej debaty, przedstawione przez grupę zadaniową ds. polityki morskiej, dotyczące działalności gospodarczej Europejczyków związanej z oceanami i morzami. *Zielona Księga* obrazuje problematykę prawodawstwa bezpieczeństwa morskiego, monitorowania i nadzoru nad obszarami morskimi, tworzenia tematycznych baz danych (w tym hydrograficznych), identyfikacji ruchu statków na wodach przybrzeżnych Unii Europejskiej oraz wielu innych związanych z racjonalnym zarządzaniem oceanami i morzami.

Biuletyn Unii Europejskiej poświęcony środowisku (*Bulletin EU 7/8 – 2004 Environment w zagadnieniu Ogólna strategia (General strategy)*) w pkt. 1.3.23 *Propozycja dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca utworzenia infrastruktury dla informacji przestrzennej we Wspólnocie* prezentuje zatwierdzone przez radę stanowisko w sprawie tworzenia w oparciu o Internet szeroko pojętej tematycznie geograficznej baz danych obejmujących granice administracyjne, hydroografię, zanieczyszczenia, strefy niebezpieczne i inne.

W tabeli 5 zebrano obowiązujące wybrane akty prawne i dokumenty Unii Europejskiej powiązane z hydroografią. Stan faktyczny aktualności dokumentów na 10.01.2007 r.

Tabela 5.

WYBRANE AKTY PRAWNE I DOKUMENTY UNII EUROPEJSKIEJ DOTYCZĄCE HYDROGRAFII

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
1.	Rozporządzenie (WE) nr 724/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. (Dz. U. L. 129, 29/04/2004 P. 0001 – 0005)	Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 z dnia 27.06.2002 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu	
2.	Komunikat KOM (2006) 275 z dnia 7 czerwca 2006 r. – <i>Przyszła unijną polityka morską: europejska wizja oceanów i mórz</i>	Dokument wprowadza <i>Zieloną Księgę (Green Paper)</i>	

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
3.	<i>Bulletin EU 7/8 – 2004 Environment. Zagadnienie Ogólna strategia (General strategy) pkt. 1.3.23 Propozycja dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotycząca utworzenia infrastruktury dla informacji przestrzennej we Wspólnocie</i>	Zawiera zatwierdzone przez Radę stanowisko w sprawie tworzenia w oparciu o Internet szeroko pojętej tematycznie geograficznej baz danych obejmujących m. in. hydrografię	Powiązana z Decyzją Nr 1600/2002/EC z 10.09.2002 r.

(Opracowanie własne).

2.5 Uregulowania prawne Komisji Helsińskiej dotyczące służby hydrograficznej

Podstawowym dokumentem prawnym Komisji Helsińskiej (*Helsinki Commission - HELCOM*) jest *Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszarów Morza Bałtyckiego - Konwencja Helsińska (Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 1992 - Helsinki Convention*, która została zatwierdzona przez państwa bałtyckie i weszła w życie 17 stycznia 2000 r. Zarządzenie 8 Aneksu IV określa potrzebę ulepszenia działań służb hydrograficznych i promocję wykorzystania elektronicznych map nawigacyjnych (ENC). Szczęólnego znaczenia nabierają przyjęte przez Państwa Członkowskie ustalenia dotyczące działalności służb hydrograficznych, a związane z ponownym, systematycznym sondażem głównych tras żeglugowych i portów zgodnie ze standardem IHO S-44. Historycznego znaczenia nabiera również zobowiązanie Stron Konwencji o akceptacji elektronicznych map nawigacyjnych i systemów informacyjnych (ECDIS) jako ekwiwalentu map papierowych w zgodności z postanowieniem Rozdziału V SOLAS. Dokumentem wykonawczym Konwencji Helsińskiej jest zawarta w Kopenhadze w dniu 10 września 2001 r. *Deklaracja bezpieczeństwa nawigacji i możliwości w sytuacjach zagrożenia na obszarze Morza Bałtyckiego – Deklaracja Kopenhaska (Declaration on the Safety of Navigation and Emergency Capacity In the Baltic Sea Area – HELCOM Copenhagen Declaration)*. Deklaracja szczegółowo wyznacza obszary i trasy żeglugowe do sondażu w standardzie S – 44, zaleca ulepszenia działalności służb hydrograficznych i promocję użycia ENC. Zalecenia Deklaracji dotyczące ponownego sondażu tras żeglugowych i określonych obszarów Morza Bałtyckiego monitoruje Służba Hydrograficzna Szwecji.

W tabeli 6 zebrano obowiązujące dokumenty Komisji Helsińskiej dotyczące hydrografii i kartografii morskiej. Stan faktyczny aktualności dokumentów na 10.01.2007 r.

Tabela 6.

DOKUMENTY KOMISJI HELSIŃSKIEJ DOTYCZĄCE HYDROGRAFII

L.p.	Nazwa aktu prawnego		Uwagi
1.	2.	3.	4.
1.	<i>Konwencja o ochronie środowiska morskiego obszarów Morza Bałtyckiego, 1992 - Konwencja Helsińska (Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 1992 - Helsinki Convention).</i>	Aneks IV, Zarządzenie 8– Ulepszenie działania służb hydrograficznych i promocja wykorzystania elektronicznych map nawigacyjnych	Konwencja weszła w życie 17 stycznia 2000 r.
2.	<i>Deklaracja bezpieczeństwa nawigacji i możliwości w sytuacjach zagrożenia na obszarze Morza Bałtyckiego – Deklaracja Kopenhaska (Declaration on the Safety of Navigation and Emergency Capacity in the Baltic Sea Area - HELCOM Copenhagen Declaration).</i>	Deklaracja wyznacza obszary i trasy żeglugowe do sondażu w standardzie S – 44, zaleca ulepszenia działalności służb hydrograficznych i promocję użycia ENC	Zatwierdzona 10 września 2001 r.

(Opracowanie własne).

* * *

W powyższym opracowaniu dokonano zebrania i usystematyzowania dokumentacji prawnej regulującej działalność służby hydrograficznej na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej. Łatwo dostrzec swojego rodzaju lukę w braku unormowania ustawowego dotyczącego polskiej służby hydrograficznej. Jestem przekonany, iż powyższy materiał znajdzie zastosowanie w pracach grupy HYDRO, jako materiał wyjściowy i jednocześnie uzasadnienie braku podstawowego dokumentu dotyczącego państwowej morskiej służby hydrograficznej i oznakowania nawigacyjnego w zakresie hydrografii i kartografii morskiej.